

פרשה מאירה

כבוד הורים

אחד מעשרת הדברות, שפיתובות בפרשת 'ואתחנן', הוא: "כבוד את אביך ואת אמך". בודאי ידוע לך, שעשרת הדברות מחלקות לשני חלקים: חמש דברות שבין אדם למקום (למדוש ברוך הוא), וחמש דברות שבין אדם לחברו.

אכל למרבה הפלא - המצנה 'כבוד את אביך ואת אמך' מופיעה דוקא עם הדברות שבין אדם למקום! מדוע? הרי המצנה הזו היא בינינו לבין ההורים שלנו, ולא בינינו לבין ה'?

התשובה היא, שמצנת כבוד הורים קשורה מאד גם לכבודו של ה'. הבסיס לכבוד ההורים היא הפרת הטוב שיש לנו כלפי ההורים שלנו שהביאו אותנו לעולם, ומגדלים אותנו ונותנים לנו כל מה שאנחנו צריכים.

הדבר הזה קשור מאד לבין אדם למקום. כי זו הסבה בדיק ש עלינו גם לכבוד את ה'! הרי הוא יצר אותנו והוא מתיה אותנו ומשגיח עלינו. ולכן המצנה של כבוד ההורים קשורה למצנה לכבוד את ה'. אם נדע להפיר טובה כראוי, נכבוד גם את ה' וגם את ההורים שלנו!

שאלות בכרשה

1. על מה התחנן משה רבנו אל ה' האם בקשתו התקבלה?
2. איזו מפרשיות קריאת שמע כתובה בפרשה?
3. איזה קול נשמע מתוך האש ומת?
4. מה ביקשו בני ישראל ממשה במעמד הר סיני?
5. איזה הר נקרא גם שיאון?
6. מי נקרא 'אוי גדול'? 1. מצרים 2. מדיין 3. האמורי 4. ישראל
7. מי אמר למי "עלה ראש הפסגה"?

חידת חדגא: שכונה בירושלים שהיא עיר מקלט!

חידת פולקע: מהיכן למדים ששכר המצוות בעולם הבא?

מצאו 7 הבדלים!

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

אבל שנתו נקטעה שוב כעבר חצי שעה בגלל זעקה שנשמעה מבחוץ. בפעם השנייה לאותו לילה יצא ויקטור אל החצר ובדק מה התרחש. הוא גילה שם את יאנוש השכן המבוגר שלו שוכב על הקרקע רדום. 'ירית בשכן שלי?!' קרא בחרדה. 'למה?' בוריס השומר לא הבין על מה המהומה: 'הוא נסה להפנס לכאן, ואמר לי לירות בכל אדם שינסה להפנס'.

ויקטור הצביע על ביצה שהיתה מרסקת על הרצפה לצדו של יאנוש השכן. 'הוא בסך הכל בא כדי להחזיר את הביצה שלוה ממני אתמול. הוא לא התכוון לפרץ לכאן בכלל. מעתה ואילך תירה רק בבן אדם שמנסה לפרץ לכאן כדי לגנב'. בוריס הנהן וחזר על הדברים: 'מעכשיו אני יורה רק במי שמנסה לפרץ לכאן ורוצה לגנב'.

בעיפות רבה עלה ויקטור על מטו. הוא תכנן להשלים בערב הזה את שעות השנה שחסרו לו והקדים לישן. אבל ההפרעות מבחוץ לא נתנו לו להגשים את רצונו. דוקא הפעם הזאת הוא הצליח לישן ברצף עד אור הבקר. הוא קם רענן ומלא בשמחה על הרעיון המעלה שלו לשכר שומר. 'אמנם הוא התנהג בטפשות פעם ופעמים, אבל לא נורא, העקר שלבסוף למד את המלאכה'.

כשפנה למטבח לאכל ארוחת בקר, עבר בדרכו ליד חדר הפספות. למרבה חרדתו הוא גילה שהחדר פתוח וכל הפספות שהיו בו נעלמו. 'בוריס! צוח בכל כחו. השומר הגיע בריצה. למה לא שמרת על הפספ שלי? למה לא ירית בגנב? שאל בזעם. 'אסביר לך מה קרה', השיב בוריס בתמימות. 'נרדמתי לזמן קצר, וכשהתעוררתי ראיתי גנב משוטט בבית ולוקח את הפספות'. 'נו? אז למה לא ירית בו?' לא הבין ויקטור. 'כי אמרתי לי לירות רק באדם שמנסה לפרץ. והגנב הזה לא נסה, לא ראיתי שהוא מנסה; הוא פשוט הצליח לפרץ...'.

...

טפשותו של השומר מעוררת גחוך. אבל האם אנחנו לא נוהגים לפעמים באופן דומה? חז"ל אומרים, שבבית דין של מעלה שואלים את האדם: 'הבנת דבר מתוך דבר?' כי לא הפל צריך להגיד לנו במפורש, אלא עלינו להבין את כוונת הדברים מעצמנו.

עשיר גדול היה ויקטור. את כספו צבר במשך שנים של עמל וזע, ולעת זמננותו כבר היה ברשותו הון רב. הוא לא התכוון לשמר את כספו בכספת או מתחת לאדמה, אלא העדיף להשתמש בו ולהנות משארית חייו. לכן רכש לעצמו ארמון פאר, שעמד בחצר יפה שבה גנות פורחות וברכות נוי. בחניון שבצד עמדו כפרות רבות ומהדרות שקנה לעצמו ויקטור בכל שנה, ומשרתים בחליפות יקרות עמלו מדי יום לנקות אותן ממעט האבק שהצטבר עליהן.

למרות הכל, נותרו לויקטור סכומי כסף עצומים, והוא שמר עליהם בביתו בחדר כספות. החדר היה אמנם מוגן מפני פריצה, אבל שנתו של ויקטור לא היתה ערבה. בכל לילה היה מתעורר שטוף זעה מתוך חלום בעותים, שבו חלם שגנב נועז פורץ לארמונו ונטל את כל כספו הצבור. משום כך החליט ויקטור לשכר שומר שיגן על ביתו ועל כספו יומם ולילה.

'אתה תעמד כאן', הראה לו ויקטור את הביתן שבפתח החצר, 'וכל מי שינסה להפנס - תירה בו ותורדים אותו עד שתבוא המשטרה'. הוא נתן בידו קשת עץ כבדה, וצייד אותו גם בחצי הרדמה. בוריס, השומר החדש והצעיר למדי, הנהן חזק בראשו לסימן כי הבין את ההוראה. 'כל מי שמנסה להפנס - אני יורה בו', חזר ואמר בעצמו.

כל היום עמד בוריס על משמרתו בציתנות. לעת ערב, כשעלה ויקטור על מטו, היה לבו רגוע ושליו. הלילה הוא מוגן, ידע. דקות ספורות לאחר ששקע בשנה, התעורר בבהלה לשמע קולות מן החצר. 'מה קרה?' קרא מהחלון לעבר בוריס השומר. 'מישהו נסה להפנס!' השיב לו בוריס בקריאה. 'אז יריתי בו'. ויקטור הרהר בספוק בעודו מתקרב לזירה: 'כמה טוב ששכרתי שומר. בדיקת הלילה נסה מישהו לפרץ לכאן, מענין מי זה'.

כשבא ויקטור מצא את בוריס עומד לצד חתולה השרועה על הרצפה מרדמת. 'ירית בחתולה?!' נזעק בתדהמה מערבת ברחמים. 'כן', ענה בוריס והסביר: 'מה הבעיה? אמרת לי לירות בכל מי שינסה להפנס, והיא נסתה להפנס!' ויקטור הביט בו כמי שהשתבשה עליו דעתו. 'מה חתולה אמללה יכולה לגנב ממני בדיק? מעתה ואילך תירה רק בבני אדם שמנסים להפנס, ולא בבעלי חיים', שנה את הוראתו.

בוריס הנהן וחזר על דבריו: 'מעתה ואילך אני יורה רק בבני אדם שמנסים להפנס'. ויקטור שב לארמונו וחזר למטו.